

ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ Ή ΑΓΙΟΣ;

Ο Ροβεσπιέρος ήταν ένας από τους τρεις άρχηγούς - πρωτεργάτες της Γαλλικής Έπανάστασης. Στην άρχή της σταδιοδρομίας του διορίσθηκε δικαστής. Γρήγορα όμως αναγκάσθηκε να παραιτηθεί, γιατί δεν είχε την δύναμη να καταδικάσει σέ θάνατο κάποιον έγκληματία. Είπε μάλιστα:

-Δέν μπορώ να θανατώσω κάποιον άπόγονο του Άδάμ!

Άργότερα, όμως, έστειλε στην λαιμητόμο χιλιάδες!

Μά, πώς είναι δυνατό να στραφεί ή ψυχή στό κακό; Καί μάλιστα μιά, άρχικά τουλάχιστον, τόσο ευαίσθητη ψυχή!

Μάς άπαντά ο Μέγας Βασίλειος:

«Άπό την τάση πού έχει προς τό άυτέξούσιο· ιδιότητα πού έχουν μόνο τά λογικά όντα. Η ψυχή δέν ύπόκειται σέ καμμιά φυσική άνάγκη καί έχει ζωή άυθυπόστατη, (μή έξαρτώμενη άπό τίς λειτουργίες του σώματος). Αύτή τή ζωή την έλαβε άπό τόν δημιουργό της Θεό, ο όποιος άλλωστε την δημιούργησε κατ' εικόνα Του.

- Η ψυχή νοεί (δηλ. καταλαβαίνει) τί είναι τό καλό καί γνωρίζει τί γλυκύτητα έχει ή άπόλαυση του καλού· καί έχει καί έξουσία καί δυνατότητα, έρευνώντας επίμονα γιά τό καλό καί γιά τήν άπόλαυση (χαρά) του κάθε μή υλικού - νοητού αγαθού, να κρατάει την ζωή της στή φυσική της κατάσταση.

- Αλλά έχει καί τήν έξουσία, άμα θέλει, να ξεφύγει άπό τό καλό· να τό αφήνει όποτε θέλει, στην άκρη» (Όμιλία Θ', «Ότι ούκ έστιν αίτιος τών κακών ο Θεός», Ρ.Γ. 31, σ. 344Β).

Η ιστορία της Έκκλησίας είναι γεμάτη ά-

πό τέτοιες μεταστροφές! Καί νά, ένα συγκλονιστικό παράδειγμα άπό τό καλό στό κακό καί άπό τό κακό στην άγιότητα!

Ένας νεαρός δεκαοκτώ χρονών, ο Κωνσταντίνος, φεύγει άπό την πατρίδα του την Ύδρα καί πηγαίνει στην Ρόδο. Γύρω στα 1800, σέ καιρό Τουρκοκρατίας. Έκεί, γνωρίσθηκε μέ τόν ήγεμόνα της Ρόδου καί σύχναζε στό παλάτι του. Ο ήγεμόνας βλέποντας τόν λαμπρό νέο, άρχισε να του προσφέρει πλούσια δώρα, τιμές καί άξιώματα, μέ στόχο: να τόν κάνει μουσουλμάνο. Ο Κωνσταντίνος δελεάσθηκε καί υπέκυψε: Άρνήθηκε τόν Χριστό καί έγινε μουσουλμάνος! Έμεινε κάποια χρόνια σ' αύτή την κατάσταση. Σύντομα, όμως, άρχισε να τόν έλέγχει ή συνείδησή του. Κάποια στιγμή δέν άντεξε. Καί άποφάσισε να έπιστρέψει στό Χριστό. Έφυγε άπό την Ρόδο καί πήγε στην Κριμαία, όπου ζούσε μέ πίστη καί εύσέβεια. Στην συνέχεια πηγαίνει στην Κωνσταντινούπολη· έξομολογείται στον άγιο Πατριάρχη Γρηγόριο τόν Ε'· έπειτα φεύγει γιά τό Άγιον Όρος. Έκεί έτοιμάζεται γιά τό μαρτύριο μέ άυστηρή νηστεία καί πολλή προσευχή.

Τά πράγματα πλέον έξελίσσονται ραγδαίως. Αναχωρεί γιά την Ρόδο. Όμολογεί δημοσίως ότι είναι καί πάλι Χριστιανός, ενώπιον του ίδιου ήγεμόνα πού τόν ξεγέλασε! Όμως, αυτό ίσοδυναμεί μέ θάνατο. Γιατί όποιος μουσουλμάνος άρνηθεί την πίστη του, θανατώνεται! Καί πράγματι, μετά άπό φρικτά βασανιστήρια, στα όποια έδειξε άγιο ήρωισμό καί άπίστευτη καρτερία, οί Τούρκοι τόν έπνιξαν στί 14 Νοεμβρίου του 1800. Ο άρνητής Κων-

ΠΟΤΕ ΞΗΜΕΡΩΝΕΙ;

Γνα συγκλονιστικό θέαμα αντιμετώπισαν οι αρχαιολόγοι όταν έκαναν τīs ανασκαφές στην κατεστραμμένη από τον Βεζούβιο Πομπηία. Βρήκαν μέσα στη λάβα του Βεζουβίου, του μεγάλου αυτού ήφαιστείου της Ιταλίας, μιά νεαρή γυναίκα απολιθωμένη. Στην αρχή απόρησαν, πώς και δέν έτρεξε και αυτή να φύγει να σωθεί. Τό γιατί, τό κατάλαβαν μόλις αντιλήφθηκαν τί κρατούσε στά χέρια της: τά χρυσαφικά της! Ή νεαρή αυτή, αντί να φύγει γρήγορα και να γλυτώσει τον θάνατο, επέστρεψε στό σπίτι της για να πάρει τά χρυσαφικά της! Παρότι έβλεπε τον επικείμενο κίνδυνο, πού τελικά της κόστισε τήν ζωή της.

Συχνά στή ζωή μας, ξεχνάμε ότι γενικά ό πλούτος, και τά υλικά αγαθά, δέν είναι τό πᾶν. Δέν λύνουν όλα τά προβλήματα τής ζωής του ανθρώπου. Και φυσικά δέν εξασφαλίζουν τήν εὐτυχία μας! Μπορούμε να ζήσουμε και μέ λιγώτερα πράγματα. Γι' αυτό και ένας σοφός έλεγε πώς μέ τά χρήματα μπορείς να αγοράσεις:

τό κρεβάτι, αλλά όχι τον ύπνο·
τά βιβλία, αλλά όχι τό μυαλό·
τά φάρμακα, αλλά όχι τήν υγεία·
τή διασκέδαση, αλλά όχι τήν εὐτυχία·
τή θρησκεία, αλλά όχι τή σωτηρία.

Ό αληθινός πλούτος του ανθρώπου δέν είναι τό παθιασμένο κυνήγι των υλικών αγαθών, των πλασματικών αναγκών και των περιττών ανέσεων. Αλλά ή έλευθερία από τήν πλάνη και τήν σύγ-

χυση· ή αποδέσμευση από τά πάθη, τον έγωισμό και τήν πολύμορφη άμαρτία.

Έτσι, μπορούμε να αξιολογήσουμε σωστά τον πλούτο και τά ποικίλα υλικά αγαθά. Ότι δηλαδή από μόνα τους τά υλικά αγαθά είναι ουδέτερα. Συνεπώς δέν είναι ούτε καλά, ούτε κακά. Καλή ή κακή είναι ή διαχείριση πού κάνουμε. Όλα αυτά είναι μέσα για να έξυπηρετούν τīs ανάγκες μας· και μάς δίνουν τήν δυνατότητα να βοηθούμε και κάποιον άνθρωπο πού στερείται πραγμάτων αναγκαίων για τήν ζωή και επίβιώσή του.

Συνεπώς, ή σωστή στάση μας απέναντι των επιγείων αγαθών μάς βοηθά να καταλάβουμε τήν έντολή του Χριστού: «να αγαπᾶς τον πλησίον σου όπως τον έαυτό σου» (Μάρκ. 12,31).

Μιά ομάδα φοιτητών είχε επισκεφθει γνωστό γέροντα στό Άγιον Όρος. Έκει πού κουβέντιαζαν θέματα πού τούς άπασχολούσαν, ό γέροντας γυρνάει και τούς λέει:

-Μπορείτε να μου προσδιορίσετε τό σημείο διαχωρισμού ήμέρας και νύχτας; Πότε τελειώνει ή νύκτα και αρχίζει ή ήμέρα; Δηλαδή πότε ακριβώς ξημερώνει;

-Όταν ό ήλιος βρίσκεται πίσω από τό βουνό και αρχίζει να φαίνεται ή κορυφή του βουνου, είπε κάποιος.

-Όταν ξεχωρίζει κανείς τον άνθρωπο από τό δένδρο, απάντησε ένας άλλος.

-Όχι, όχι! Όταν βλέπεις τον άλλο σαν άδελφό σου. Δηλ. όταν έχεις αγάπη. Τότε αρχίζει για σένα να «ξημερώνει» στή ζωή σου! Τότε ανατέλλει ό νοητός ήλιος, ό Χριστός και λάμπει στή ζωή σου!

Άρχιμ. Ι. Ν

← σταντίνος έγινε νέος μάρτυς τής Έκκλησίας. Έτσι, για μιά ακόμη φορά, επιβεβαιώνονται τά λόγια του άποστόλου Παύλου:

-Μπορώ να κάνω τά πάντα χάρη στον Χρι-

στό πού μέ ένδυναμώνει (Φιλιπ. 4,13).

Άρχιμ. Ν. Κ.

ΝΑΟΣ ΚΑΙ ΘΡΟΝΟΣ

Λέει ο απόστολος Παῦλος: «Δέν γνωρίζετε ὅτι εἴσθε ναός τοῦ Θεοῦ καί τό Πνεῦμα Του κατοικεῖ μέσα σας; Ἄν κάποιος καταστρέφει τόν ναό τοῦ Θεοῦ, θά τόν καταστρέφει ὁ Θεός. Γιατί ὁ ναός τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος καί αὐτός ὁ ναός εἴσθε ἐσεῖς» (Α΄ Κορ. 3,16-17).

Ἄν κάθε ἄνθρωπος εἶναι ναός τοῦ Θεοῦ, πόσο περισσότερο εἶναι τέτοιος ναός ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος! Γιατί «ἐχώρησε» στήν ἄχραντη κοιλιά της τόν Ἀχώρητο Θεό. Ἐσκήνωσε μέσα της σωματικά ὀλόκληρος ὁ Θεός. Ἐγινε Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ἐγέννησε, σωματικά, τόν ἴδιο τόν Θεό!

Πῶς τό κατόρθωσε; Ποῦ προετοιμάστηκε νά γίνει ἔμφυχος Ναός τοῦ Θεοῦ, τό ἱερό θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ;

Μέσα στόν πέτρινο Ναό τοῦ Θεοῦ! Μέσα στό ἄψυχο κτίριο, πού ἦταν ἀφιερωμένο στήν λατρεία τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖ, δέν πήγαινε μιά φορά τήν ἐβδομάδα καί γιά λίγο! Ἀλλά παρέμεινε συνεχῶς, ἀπό τότε πού ἐγινε τριῶν ἐτῶν κοριτσάκι!

Ἐνας ἅγιος ἱεράρχης γράφει γιά τήν Παναγία:

Ἡ Μαρία, ἀκούγοντας στό ναό νά διαβάζεται ἡ προφητεία τοῦ Ἡσαΐα πῶς μιά ἡμέρα ὁ Μεσσίας Χριστός θά γεννηθεῖ ἀπό μία παρθένο κόρη («ἰδοῦ ἡ παρθένος ἐν γα-

στρί ἔξει καί τέξεται υἱόν... τόν Ἐμμανουήλ»), παρακαλοῦσε τόν Θεό νά γίνει ὑπηρετρία αὐτῆς τῆς τυχερῆς κοπέλας! Καί ὁ Θεός βλέποντας τήν ἀπέραντη ταπεινώσή της, τήν ἀξίωσε νά γίνει ἡ ἴδια Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ!

* * *

Ἐπάρχει μεγαλύτερη ἐπιτυχία στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τό νά γίνει θρόνος καί ναός τοῦ Θεοῦ; Αὐτό δέν εὐχόμεσθε ὅταν λέμε «ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου»; Δηλαδή, κάνε τήν καρδιά μας θρόνο Σου. Γίνε βασιλιάς καί κυβερνήτης μας. Σέ τί;

- στά ἔργα μας,
- στά λόγια μας,
- στίς σκέψεις μας,
- ἀκόμη καί στίς πιό μυστικές κινήσεις τῆς καρδιάς μας.

Ἐτσι ἐγινε ἡ Μαρία ναός καί θρόνος τοῦ Θεοῦ.

Ἐτσι γίνεται ναός καί θρόνος τοῦ Θεοῦ καί ὁ κάθε ἄνθρωπος πού ἔχει καταλάβει τί εἶναι ἐκκλησία καί ἐκκλησιασμός.

* * *

- Ἐμεῖς, φροντίσαμε νά μάθουμε,
- γιά τί πᾶμε στήν ἐκκλησία;
 - πῶς πᾶμε; πῶς ἐτοιμάζουμε τήν καρδιά μας;
 - πόσο ἀξίζει ἡ μετοχή μας, ἡ συμμετοχή μας στήν Θεία Λειτουργία καί στίς ἄλλες ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας;

Ἄρχιμ. Ἀ. Μ

Σ. Κίρκεργκωρ (1813-1855)

Η ΑΓΑΠΗ ΕΙΝΑΙ ΘΕΜΑ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ

Ὁ δέ σκοπός αὐτῆς τῆς παραγγελίας (τοῦ Παύλου) εἶναι ἡ ἀγάπη, πού προέρχεται ἀπό καθαρὴ καρδιά, ἀπό ἀγαθὴ συνείδηση καὶ ἀπό εἰλικρινῆ πίστη (Α΄ Τιμ. 1,5)

ν θά περιέγραφα μέ μία φράση τὸ θρίαμβο τοῦ Χριστιανισμοῦ στήν οἰκουμένη, ἢ ὀρθότερα τὸ λόγο πού ἐπικράτησε στήν οἰκουμένη - ἀλλάζοντας ἅπειρα τὰ πάντα χωρίς νά ἀλλάξει τίποτα (ἀφοῦ ποτέ δέν ἦταν ὁπαδός τοῦ ἐντυπωσιακοῦ νεωτερισμοῦ)-, δέν γνωρίζω κάτι πιό σαφές, πιό σύντομο, πιό καθοριστικό ἀπό τοῦτο:

Ὁ Χριστιανισμός ἔχει μετατρέψει κάθε ἀνθρώπινη σχέση σέ σχέση συνείδησης.

Ὁ Χριστιανισμός δέν ἀποσκοποῦσε στό νά ἀνατρέψει ἐξουσίες. Δέν ἐπιζητοῦσε μιά θέση στόν κόσμο, στόν ὁποῖο ἔτσι κι ἄλλιῶς δέν ἀνήκει. Ζητᾶ νά ἐδραιωθεῖ στό χῶρο τῆς καρδιάς. Ὅπως τὸ αἷμα διαπερνᾶ κάθε ἀγγεῖο, ὁ Χριστιανισμός θέλει νά διαπεράσει κάθε ἀνθρώπινη σχέση καὶ νά τῆ μετατρέψει σέ σχέση συνείδησης. Πρόκειται γιά μιά ἀλλαγὴ ἐσωτερικὴ καὶ ἄπειρη. Θέλει νά διαποτίσει τίς φλέβες τοῦ ἀνθρώπου μέ θεϊκό χυμό νά ἐμφυσησει τὸ αἰώνιο μέσα του. Ὅταν ἡ πιό ταπεινὴ καρβουνιάρρα λέει στόν ἑαυτό της «κάνω τούτη τῆ

δουλειά γιά νά βγάλω τὸ φωμί μου καὶ τὴν κάνω ὅσο καλύτερα μπορῶ», μιλά μέ τῆ συνείδησή της. Λέγοντας «κάνω τούτη τῆ δουλειά γιά νά τὰ ἔχω καλά μέ τῆ συνείδησή μου», συνομιλεῖ κρυφά μέ τὸ θεῖο, πού τῆς ἀπαντᾶ κρυφά: «Μὴ μοχθεῖς νά ἀλλάξεις τὴν κατάστασή σου γιά νά σέ ποῦν κυρία. Κάνε τὸ χριστιανισμό δικό σου, καὶ θά σοῦ δείξει ἓνα σημεῖο ἀπ' ὅπου θά μπορεῖς νά ἀλλάξεις τὰ πάντα. Καὶ θά τὰ κινήσεις τόσο ἥρεμα, πού κανεῖς δέν θά πάρει εἶδηση». Γι' αὐτὸ λέει ὁ ἀπόστολος Πέτρος ὅτι ἀξία ἔχει «ὁ κρυπτός τῆς καρδιάς ἄνθρωπος (ὁ ἔσω ἄνθρωπος) μέ τὴν ἀφθαρτὴ πραότητα καὶ ἡρεμία πού χαρίζει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα» (Α΄ Πετρ. 3,4).

Ὁ Χριστιανισμός φέρνει τὴν πιό ριζικὴ ἀλλαγὴ: ἀλλάζει κάθε ἀνθρώπινη σχέση, σέ σχέση συνείδησης, σέ σχέση ἀγάπης. Καὶ τὸ κάνει σιωπηρά, γιὰ εἶναι ὑπόθεση τοῦ ἔσω ἀνθρώπου. Μά θά μπορούσε ποτέ ὁ Χριστιανισμός νά εἶναι τίποτα ἄλλο;

(«Τὸ κεντρί τῆς Ὑπαρξης» [ἐπιλογές ἀπὸ τὰ βιβλία του], ἔκδ. Κέδρος, 2013, σελ. 237-238. Ὁ Κίρκεργκωρ ὑπῆρξε ὁ σπουδαιότερος χριστιανὸς φιλόσοφος τοῦ 19^{ου} αἰώνα).

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

1. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Χρυσόστομος

Ἑπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουτσιδῆς*

Τηλ. 26820 51161* Κωδικός 091984

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2014 * Ἀρ. Φύλλου 376* Ἔτος ΛΔ'

Διανέμεται δωρεάν * Εἰσφορές δεκτές

Γραφικὲς Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Ἀσπροβάλα Θεσ/νίκης

